
Genus unum sumus!

OLI – SLOVA

Rodový zpravodaj Oliberiusů / Oliveriusů

Ročník 25, číslo 49-50

Malé Kyšice, 22. prosince 2014

**Moji milí jmenovci, skorojmenovci,
vážení čtenáři našeho rodového listu,**

setkáváme se prostřednictvím našich rodových novin v návaznosti na vánoční svátky a končící „starý“ rok – rok 2014. Za několik málo dní se s ním rozloučíme, rozloučíme se s rokem, ve kterém jsme si stejně jako mnoho lidí, jakož i různých institucí, připomněli jedno jubileum, které se neblaze zapsalo do života našich předchůdců – a to i z řad našich přímých předků. Před sto lety vypukla válka; ta velmi brzy dostala přívlastek „světová“.

Atentátu, při kterém byl dne 28. června 1914 v Sarajevu zastřelen rakousko-uherský následník trůnu, využila habsburská monarchie jako záminku k rozpoutání války se Srbskem. Dne 26. července t. r. císař František Josef I. vyhlásil částečnou mobilizaci a o pět dní později mobilizaci všeobecnou. Otcové rodin, dospělí synové, ti všichni museli ihned nastoupit ke svým plukům; mnozí z nich se již domů nikdy nevrátili ... Do války vstoupily všechny tehdejší mocnosti, ale i další – nejen evropské – státy.

Když po čtyřech letech válečný konflikt skončil porážkou ústředních mocností a ve středu Evropy vznikl nový stát – Československá republika – zaštitěný jmény T. G. Masaryka, E. Beneše, M. R. Štefánika a dalších našich politiků, do této republiky se však nevrátily tisíce českých a slovenských vojáků. Na návších, na náměstích, na čestných místech ve městech a obcích začaly vyrůstat pomníky, památníky obětem války se jmény padlých. Vracíme-li se ve vzpomínkách do této těžké válečné doby, připomeňme si, že v období let 1914-1918 daleko od domova svoji životní pouť skončili František Oliverius z Kozojed, bratři František a Karel Oliveriusové z Radnic, Josef Oliberius z Chrástu, Další naši jmenovci narukovali bojovat „za císaře pána a jeho rodinu“, měli však štěstí – přežili! Za všechny si jmenujme z Nadryb Josefa Oliberiusa a italského legionáře Václava

Oliberius, z Terešova bratry Františka, Václava a Jaroslava Oliveriusy, Josefa Oliveriuse, rovněž z Terešova, který byl raněn na italské frontě, třebnušského rodáka Františka Martina Oliveriuse, ten se z války vrátil jako ruský legionář.

Uplynulo dlouhých sto let, proto dnes i ty nejbolestivější rány v tehdejších rodinách padlých vojáků, jakož i hrůzné vzpomínky těch, kteří přežili, se zacelily. Čas neúprosně běží dál, ale i proto právě na samém konci roku vzpomeňme na naše dědy, či pradědy, jakož i na jejich manželky – naše babičky a prababičky – na všechny ty, kteří hrůzy a svoji beznaděj v době první světové války prožívali. Vzpomeňme jich, uctěme tak jejich památky s přáním, aby se jak naše generace, tak ani generace budoucí do takovýchto životních situací nikdy nedostaly!

S přáním šťastného vykročení do roku 2015! Váš

Miroslav Oliverius

* * *

ZMÍNKA O VITINCE A ZÁPISY Z FARNOSTI STUPNO

Od roku 2011 trvá má korespondence s Ing. Vladimírem Polehlem, genealogem, kterého jsem blíže představil v našem rodovém zpravodaji v prosinci 2012. Jmenovaný díky své trpělivosti a nepočítaně času věnovaného pročítání matričních zápisů mi průběžně upřesňuje nebo doplňuje osobní údaje o Oliveriusech a Oliberiusch, které jsem měl k dispozici a které jsem následně v roce 2005 použil do rodové knihy GENES UNUM SUMUS. Jsem přesvědčený, že právě ve spolupráci s Ing. Polehlem se někdy v budoucnu podaří všechny tyto jím zjištěné údaje použít v nějakém dodatku ke jmenované knize. Dovoluji si tímto Vladimírovi poděkovat a z jeho široké korespondence čtenářům rodového listu nyní předkládám k doplnění úryvky z jeho dopisu z července r. 2013. **Miroslav Oliverius**

Obec Vitinka patřila pod farnost Osek u Rokycan, ve které byly matriky velmi pěkně vedeny i se jmenným rejstříkem. První zápis o Oliveriusech je už z roku 1812, ale k této větvi se pokusím ještě něco dohledat a tak se dnes soustředím pouze na tabuli 27 (str. 158) a na text na straně 147 v knize GENUS UNUM SUMUS:

Údaje z knihy potvrzuje zápis svatby konané 5. října 1886:

Ženich - **OLIBERIUS Antonín**, obuvník z Nadryb č. 15, syn Jana Oliberiusa, chalupníka z Nadryb č. 15 a choti Anny Kondelíkovy z Kacerova č. 2 - *14. 12. 1863.

Nevěsta - CAJTHAMLOVA Majdalena, dcera Josefa Cajthamla, domkáře z Vitinky č. 33 a choti Anny roz. Aubrecht z Oseka č. 70 - *10. 6. 1859.

A také narození syna **Václava** dne 10. 9. 1893, který byl 14. září t. r. pokřtěn:

Otec - **OLIBERIUS Antonín**, obuvník ve Vitince č. 33 syn Jana Oliberiusa, chalupníka z Nadryb č. 15 a Anny roz. Kondelíkovy z Kacerova č. 2 (nyní Kaceřova).

Matka - Majdalena, dcera Josefa Cajthamla, domkáře z Vitinky č. 33 a Anny roz. Aubrechtovy z Oseka č. 70.

Kmotři - **František Oliberius**, horník v Křiži a Barbora Oliberiusova jeho manželka.

Zde bych se trochu pozastavil u výše zmíněného **kmotra Františka**. Jedná se o nejstaršího bratra mé prababičky Anny (*1867), který se narodil 29. 7. 1858 v Nadrybech č. 23. Jeho

přiřazení do tabule N11 na straně 308 podporuje tento matriční zápis svatby konané 10. května 1886 ve Stupně:

Ženich - **OLIBERIUS František**, horník z Nadryb, syn Oliberiusa Martina, nádeníka z Nadryb a Anny rozené Riedlové z Dolno-Březí – svobodný, 28 let.

Nevěsta - FRANTOVÁ Barbora, dcera Franty Tomáše, havíře z Vranovic a Františky rozené Lindaurové z Všenic – svobodná, 23 let – narozena 2. 1. 1862 ve Vranovicích.

Svědek - **Oliberius Anton** – obuvník z Nadryb.

Také jsem dohledal zápis o narození jejich syna:

*17. 12. 1888 **ANTONÍN** Křiše č. 75.

Otec - OLIBERIUS František, horník v Křiších č. 75, syn Martina Oliberiusa, nádeníka z Nadryb a Anny rozené Riedlové z Dolno-Březí.

Matka - FRANTOVÁ Barbora. Dcera Tomáše Franty, havíře ve Vranovicích a Františky rozené Lindauerové ze Všenic.

Kmotrové - **Oliberius Antonín, Oliveriusová Majdalena**, obuvník na Nadrybech s manželkou; dopsána byla **svatba** – oddán v Berouně dne 7. srpna 1914 s Jiřinou Kateřinou Nedbalovou z Liblína.

V matrice narozených, která je k dispozici do roku 1902, už žádné další děti tohoto páru nejsou uvedeny. U kmotrů jsem se nepřepsal, ale manželé jsou zapsáni skutečně rozdílně. Především to uvádím jako důkaz, že dva roky po svatbě žili v Nadrybech.

Druhou inspirací byl tento zápis:

*5. 7. 1881 **VÁCLAV**, Dolnostupno č. 17.

Otec - RYBA Václav, havíř z Darové, syn Terezie Rybové, dcery Matěje Ryby, domkáře z Darové č. 8 a †**Kateřiny Oliveriusové** z Darové č. 3.

Matka - Kateřina Blechová, dcera +Václava Blechy, chalupníka ze Všenic č. 23 a Kateřiny roz. Krocové ze Všenic č. 19; dopsána svatba - odd. 16. 10. 1909 v Oseku u Rokycan s **Maríí Oliveriusovou** z Vitinky.

Nejprve bych opravil čísla popisná v Darové. Nejedná se o č. 8 a č. 3, ale v obou případech o č. 13. A ještě zmínka o **Kateřině OLIVERIUSOVÉ** z Darové č. 13. Stále se pokouším v matrikách nalézt důkaz o jejím napojení na tzv. rodový strom. Její vnučka Majdalena Cinková, roz. Rybová je zmíněna u svatby mých praprarodičů v knize na str. 285. Slib, že ještě o Oliveriusech z Darové něco pošlu, stále platí.

Důležitý je údaj o svatbě: Ve Vitince se nevěsta nenarodila a tak jsem se podíval do Nadryb. Po roce 1843 už nemám k dispozici matriku, ale jen seznam narozených. Přesto se domnívám, že jsem byl úspěšný:

*21. 4. 1889 **MARIE** Nadryby č. 15 otec - Antonín, obuvník

*23. 2. 1891 **JOSEF** Nadryby č. 15 otec - Antonín, švec

Stěhování do Vitinky neproběhlo tedy hned po svatbě, ale někdy v letech 1891 až 1893.

Další děti, narozené ve Vitince, jsou současně uvedeny i v matrice zemřelých:

Dne 7. 11. 1895 Vitinka č. 33 **zemřelý** – **OLIBERIUS Antonín**, syn Oliberiusa Antonína, obuvníka na Vitince č. 33 a Magdaleny rozené Cajthamlové, narozen na Vitince 26. 11. 1895, **stáří** – 1 měsíc, 10 dním **příčina úmrtí** – vrozená slabost.

Dne 1. 11. 1898 Vitinka č. 33 zemřelá **OLIVERIUSOVÁ Božena**, manželská dcera Antonína Oliveriusa, mistra obuvnického ve Vitince č. 33 a Magdaleny, rozené Cajthamlové, z Vitinky č. 33. Narozena ve Vitince č. 33 dne 22. února 1897, **stáří** – 1 rok, 8 měsíců, 9 dní, **příčina úmrtí** – zánět trubic.

Při narození byla Božena zapsána jako **Oliberiusová** a nechybí ani osvědčený **kmotr** František Oliberius, horník v Křiších č. 75, s manželkou Barborou.

Matriku zemřelých z farnosti Osek mám k dispozici až do roku 1913, zatímco matriku narozených jen do roku 1899. Seznam dětí narozených před tímto rokem pro tabuli 27 na straně 158 by pak mohl vypadat takto:

MARIE *1889 manžel Václav Ryba, **JOSEF** *1891, **VÁCLAV** *1893, **ANTONÍN** *1895 †1895, **BOŽENA** *1897 †1898.

NÁŠ ŽAL: ROZLOUČILI JSME SE

Dne 25. prosince 2013 ve věku 90 let zemřel pan **Oldřich OLIVERIUS** z Benešova. Dne 3. února 2014 ve věku 92 let zemřel jeho bratr pan **Ing. Slavomír OLIVERIUS**, bytem v Praze 10. Čest jejich památce!

Jménem pozůstalých RNDr. Ludmila a PhDr. Miroslava, dcery, Ludmila a Martina vnučky

DODATEČNĚ GRATULUJEME

Dne 12. července 2013 v Kladně uzavřeli manželství **Petr OLIVERIUS** z Kladna-Švermova a **Lucie BRÁZDOVÁ** z Chříče. Dne 24. Října 2013 se jim narodil syn **Vojtěch OLIVERIUS**. Dodatečně gratulujeme jak do společné cesty životem, tak i k narození syna.

V roce 2013 se za **Dominika ŠLAUFA** provdala **Petra OLIVERIUSOVÁ** (*1967) z Plzně. Dodatečně gratulujeme a přejeme hodně štěstí a radostí v manželství.

Dne 3. června 2014 oslavila své padesáté výročí narození paní **Hana, roz. Oliveriusová** z Plzně. S odstupem půl roku gratulujeme a přejeme hodně štěstí a zdraví do příštích let!

VZPOMÍNKA

Dne 21. února 2014 uplynulo smutné výročí – rok od úmrtí paní **Alice OLIVERIUS**, roz. Klempner, která by se bývala dne 17. října 2014 dožila 100 let. Vzpomíná manžel Miroslav a kladenští příbuzní.

PODĚKOVÁNÍ

Poděkování za příspěvky na vydávání rodového zpravodaje a na hrazení nákladů s jeho rozesláním patří: paním **Marii Oliveriusové** z Velkých Popovic, **Ing. Ivě Tomáškové**, roz. Oliberiusové z Prahy, **Miladě Oliveriusové** z Kladna-Rozdělova, manželům **Janě a Josefu Oliveriusovým** z Plzně a v neposlední řadě **rodině Ing. Miloslava Oliveriuse** z Třemošné.

(m.o)

* * *

OLI-SLOVA, rodový zpravodaj. *Napsal a vydal* Mgr. Miroslav Oliverius *pro nositele příjmení OLIVERIUS / OLIBERIUS, případně pro další zájemce*. Malé Kyšice dne 22. 12. 2014. Adresa: Malé Kyšice 102, 273 51 UNHOŠŤ, Czech republic. **Neprodejné!**